กุลธิดา บุญบรรดาล 2553: ศึกษาการผลิตกระเจี๊ยบเขียวในการพัฒนาการเกษตรที่ปลอดภัย ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วิจัยและพัฒนาการเกษตร) สาขาวิจัยและพัฒนาการเกษตร โครงการสหวิทยาการระดับบัณฑิตศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชลิดา เล็กสมบูรณ์, วท.ด. 103 หน้า

วัตถุประสงค์ การวิจัยเพื่อ ศึกษา ถึง 1) สภาพ เศรษฐกิจและสังคมของเกษตรกรผู้ผลิตกระเจี๊ยบเขียว 2) การผลิต กระเจี๊ยบเขียวของเกษตรกร 3) ปัญหา และข้อเสนอแนะในการพัฒนาการ ผลิตกระเจี๊ยบเขียว ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ เกษตรกร ผู้ปลูกกระเจี๊ ยบเขียวแบบเกษตรดีที่เหมาะสม จำนวน 120 คน โดยวิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็ บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสัมภาษณ์ สถิติเชิงพรรณนาที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย ส่วนสถิติเชิงอนุมานที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน คือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า เกษตรกร ส่วนใหญ่มีพื้นที่ปลูกกระเจี๊ยบเขียวต่อครัวเรือนเฉลี่ย 1.64 ไร่ พันธุ์ที่ได้รับการส่งเสริม คือ พันธุ์OK 9701 ประสบการณ์ในการปลูกกระเจี๊ยบเขียวเฉลี่ย 9.72 ปี รายได้จากการปลูกกระเจี๊ยบเขียวเฉลี่ยต่อไร่ต่อฤดูปลูกเท่ากับ 19,198.33 บาท ส่วนค่าใช้จ่ายในการผลิตเฉลี่ยต่อไร่ต่อฤดูปลูกเท่ากับ 7,265.83 บาท แรงงานในครัวเรือนที่ปลูกกระเจี๊ยบเขียวเฉลี่ย 3 คนต่อครัวเรือน โรคที่พบมากที่สุด คือ โรคฝักจุดฝักลาย ส่วนแมลงศัตรูที่พบมากที่สุด คือ หนอนกระทู้หอม เกษตรกรเกือบทั้งหมดป้องกันและกำจัดศัตรูโดยใช้สารเคมี การจำหน่ายผลผลิตตามราคาประกัน โดยผลผลิตขนาด 8–10 เซนติเมตร ราคากิโลกรัมละ 22 บาท ปัญหาการปลูกกระเจี๊ยบเขียวที่พบมากที่สุด คือ ปุ๋ยมีราคาแพง ผลการ ทดสอบสมมติฐาน ชี้ให้เห็นว่า ปัจจัยที่ควรนำมาใช้ในการพิจารณาถึงการผลิตกระเจี๊ยบเขียวแบบเกษตรดีที่เหมาะสมของเกษตรกร ประกอบด้วย การศึกษาและค่าใช้จ่ายในการผลิตกระเจี๊ยบเขียว

____________________ ____________________ ___ / ___ / ___

ลายมือชื่อนิสิต ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์